

orkest
Nota
bene

o.l.v. Casper Zelissen presenteert

PRO - ENTREE 9 EURO - E

Kula Shaker
Beethoven
Coldplay
Rutter
Grieg
Holst

Glass
Ravel
Keating
Hisaishi
Pergolesi
Tsjaikovski

Zaterdag 15 juni 20:00

Jeugdtheaterhuis De Berenkuil

Reserveren? info@orkestnotabene.nl

Zondag 16 juni 15:00

Biltstraat 166, Utrecht

www.orkestnotabene.nl

Programma 'Zeven'

Orkest Nota Bene, opgericht in het najaar van 2009, kwam tot leven in de zomer van 2010 met de productie Viva la vie. Vervolgens speelden we niet-alledaagse composities afkomstig uit landen tussen de 30° en 50°

Noorderbreedtegraad. De jaren daarop hebben diverse andere thema's de revue gepaseerd: in Aurora Borealis bracht Orkest Nota Bene diverse muziekstukken van Noordelijke componisten ten gehore, en in "Take Two" bijvoorbeeld, speelde Orkest Nota Bene een concert dat draaide om duo's.

Iedere productie werd zorgvuldig samengesteld met stukken die altijd goed binnen het thema moesten vallen. Dit heeft regelmatig geleid tot orkeststukken die eerder buiten de noorderbreedtegraad vielen of niet met een ander duo te combineren waren.

Met het aanbreken van de zevende productie liggen er zoveel onuitgevoerde stukken op de plank, die vanwege hun eigen geluid wel een plek in het orkest verdienen, dat een productie met "B-sides" eigenlijk onvermijdelijk is.

Sommige wel gespeelde stukken zijn daarentegen zo goed bevallen dat we besloten hebben deze nogmaals ten gehore te brengen, aangevuld met een paar nieuwe stukken.

Het resultaat ziet u hieronder in het programmaoverzicht, een hele verscheiden mix van maar liefst twaalf verschillende artiesten die vanuit allerlei muziekstijlen en tijdperken via veelal eigen arrangementen door ons ten gehore zal worden gebracht.

Veel luisterplezier!

A Gentleman's Honor

Philip Glass (1937-, uit: The Photographer, 1983)

Escape Artist

Zoë Keating (1972-, uit: Into the Trees (album), 2010)

Rondeau

John Rutter (1945-, uit: Suite Antique, 1981)

Viva la Vida

Chris Martin (1977-, Coldplay, 2008)

Ophelia

Crispian Mills (1973-, indie-rockband Kula Shaker, 2010)

Tonari no Totoro (My Neighbor Totoro)

Joe Hisaishi (1950-, uit: Tonari no Totoro (animatiefilm), 1988)

Mars, the Bringer of War

Gustav Holst (1874-1934, uit: The Planets, op. 32 H125, rond 1914)

-Pauze-

Symfonie nr. 7 in A majeur op. 92, II. Allegretto

Ludwig van Beethoven (1770-1827, 1813)

Le Jardin Féerique

Maurice Ravel (1875-1937, uit: Ma Mere l'Oye, 1910)

Miniature Overture

Pjotr Iljitsj Tchaikovsky (1840-1893, uit: Notenkraaker Suite, op. 71a, 1892)

Stabat Mater Dolorosa

Giavanni Battista Pergolesi (1710-1736, 1736)

Norwegian Dance No. 2 & 4

Edvard Grieg (1843-1907, uit: Norwegian Dances, op. 35, 1881)

A Gentleman's Honor – Philip Glass (1937-, uit: The Photographer, 1983)

Philip Glass is erkend als een van de meest vooraanstaande componisten geassocieerd met muzikaal minimalisme. Zijn stijl is gemakkelijk herkenbaar door het gebruik van herhaling, vooral de herhaling van kleine karakteristieke ritmische en melodische geluiden, en de afhankelijkheid van traditionele diatonische harmonieën.

Zijn latere stijlen, sinds de jaren 1980, omarmen meer dan alleen minimalisme en omvatten een brede neo-romantiek, met meer nadruk op melodie en meer complexe harmonieën. Glass is een van de meest populaire en succesvolle klassieke componisten van de late 20e en vroege 21e eeuw, met een brede schare fans die zowel rockliefhebbers als klassiek liefhebbers omvat.

Kameropera *The Photographer*, gebaseerd op gebeurtenissen uit het leven van Eadweard Muybridge, werd bedacht door de Nederlandse regisseur/ontwerper Rob Malasch in samenwerking met Philip Glass. Het werd uitgevoerd in opdracht van het Holland Festival 1982 als voorprogramma voor een concert ter ere van Koningin Beatrix en Prins Claus in het Koninklijk Paleis in Amsterdam.

Escape Artist – Zoë Keating (1972-, uit: Into the Trees (album), 2010)

Voor cellisten is Zoë Keating meer dan een naam alleen. Met haar solo-optredens en opnames, waarin ze gebruik maakt van live-elektronische sampling en herhaling om laag voor laag het geluid van haar cello te herhalen, creëert ze de meest creatieve en originele ritmisch dichte muzikale structuren. Met haar eigen geproduceerde debuutalbum wist ze maar liefst vier keer de nummer één in de iTunes klassieke hitlijsten te bereiken.

Vanwege het zeer groot bereik van hoge en lage tonen waarin ze haar muziek maakt, is het ook voor orkesten een lust voor het oor haar muziek te spelen. En dat doet Orkest Nota Bene dan ook heel graag.

Escape Artist maakt gebruik van maar liefst 15 verschillende cellopartijen die Casper en Nils enthousiast over alle instrumenten hebben weten te verdelen.

Rondeau – John Rutter (1945-, uit: Suite Antique, 1981)

Een rondeau (ook rondo of rondeel) is een uit de middeleeuwen afkomstige vers- en muziekvorm. De muziekvorm werd, hoewel gewijzigd, gedurende de geschiedenis gebruikt tot en met de romantiek. In de rondovorm vanaf de 18e eeuwse klassieke muziek, keert steeds het hoofdthema, het zogenaamde rondotheema, als een soort refrein terug.

Dit is in dit stuk ook goed te merken, de rode draad valt snel op te pakken waardoor het erg makkelijk en meegaand klinkt. Niets is echter minder waar: 5/8 maten worden in hoog tempo afgewisseld met 3/8 en 7/8 maten waardoor het voor het orkest een van de meest uitdagende stukken is geworden.

Viva la Vida – Chris Martin (1977-, uit: Coldplay, 2008)

In 2000 brak Coldplay door en werd al snel een van de grootste bands van het nieuwe millennium. Via een mix van introspectieve Britpop en Rock verkreeg het Britse kwartet een bijna-permanent verblijf in de hitlijsten wereldwijd. De opkomst van de groep was perfect getimed; een andere grote band als Radiohead had zojuist het overdreven cerebrale album “Kid A” uitgebracht , terwijl Oasis twee oprichtende bandleiden had weggestuurd en psychedelische experimenten omhelsde met “Standing on the shoulder of Giants” (wat weer een verwijzing naar The Beatles is). Het Britse publiek was hongerig naar een frisse rockband met grote ambities en een nog grotere klank, en Coldplay was meer dan bereid om deze rol te vervullen.

Viva la vida is Coldplays tweede single van hun vierde album en heeft in Nederland drie weken op nummer één gestaan in de Nederlandse Top 40. Tijdens de vierde productie van Nota Bene “Eeuwige Hits” werd Viva la vida reeds gespeeld. Graag spelen we hem nog een keer voor u!

Ophelia – Crispian Mills (1973-, indierockband Kula Shaker, 2010)

Door wervelende, zware gitaarklanken uit de jaren 60 te combineren met werk van George Harrison (gitarist van The Beatles, bekend om zijn Indiase mystiek en spiritualiteit), werd Kula Shaker een van de meest populaire Britse bands medio jaren 90. Met muzikale bedrevenheid en experimentele geluiden werkte Kula Shaker zich langzaam naar grote bekendheid. Met hun classicistische benadering van rock-'n-roll verdienden ze zowel kritische lof als hoon, en stegen ze snel naar de top van diverse hitlijsten.

Ophelia is een melodisch en vooral zweverig nummer, dat door Olav (contrabas) is gearrangeerd tot orkeststuk en door hem gedirigeerd zal worden. Nils (cello) vult op zijn beurt Olavs vacante positie voor de contrabas in. Casper mag even uitrusten.

Tonari no Totoro (My Neighbor Totoro) – Joe Hisaishi (1950-, uit: Tonari no Totoro (animatiefilm), 1988)

Dit stuk, gecomponeerd door Joe Hisaishi, dient als soundtrack voor een Japanse animatiefilm. Hoewel veel van zijn bekendere films als Spirited Away en Castle in the Sky (de tweede ontving een Oscar) bestemd zijn voor volwassenen is My Neighbour Totoro echt voor kinderen. Het – overigens voor volwassen ook zeer aanstekelijk verhaaltje – behandelt twee zusjes die met hun vader op het platteland gaan wonen. Als ze de omgeving van hun nieuwe huis gaan verkennen ontdekken ze allerlei gekke maar lieve wezentjes, met als hoogtepunt hun kennismaking met Totoro en zijn familie. Dit enorme 'monster' helpt de zusjes tijdens een aantal spannende momenten.

De luchtige sfeer wordt prachtig weergegeven door de titelsong die Nota Bene al eens eerder ten gehore heeft gebracht en dit nummer graag nog een keer herhaalt.

Mars, the Bringer of War – Gustav Holst (1874-1934, uit: The Planets, op. 32 H125, rond 1914)

Holst was van Engelse, Zweedse en Russische afkomst en werd geboren als Gustavus Theodore von Holst. In 1919 liet hij officieel het 'von' achterwege (waarop zijn familie hoogstwaarschijnlijk toch geen rechten had). Gedurende zijn professionele leven liet Holst zich 'Gustav' noemen. Zijn meest bekende compositie is The Planets (1914-16), een suite voor orkest geïnspireerd door de astrologische visie op de invloed van de planeten. Holst zelf beschouwde The Planets echter niet als zijn beste werk en beklaagde zich er later vaak over dat zijn andere werken erdoor overschaduwd werden.

Maar ja, sommige werken grijpen nu eenmaal zo aan dat ze moeilijk meer weg te denken zijn. Tijdens onze voorstelling Take Two speelden we nog Jupiter, the Bringer of Jollity. Nu vervolgen we zijn werk met Mars, the Bringer of War. Het is zeker niet ondenkbaar dat andere planeten nog langs zullen scheren!

Symfonie nr. 7 in A majeur op. 92, II Allegretto – Ludwig van Beethoven (1770-1827, 1813)

Beethoven wordt nog tot het classicisme gerekend, maar was al duidelijk zijn weg richting de romantiek aan het voorbereiden. Hij had een treurige levensgeschiedenis, vooral door gezondheidsproblemen. Vanaf 1796 begon zijn gehoor af te nemen, tot complete doofheid rond 1814.

Beethoven schreef deze 7e van zijn in totaal 9 symfonieën terwijl hij in het Boheemse kuuroord Teplice verbleef, in de hoop zijn gezondheid te verbeteren. De symfonie werd na de première in 1813 zeer goed ontvangen. Het tweede deel moest toentertijd herhaald worden.

Wij vonden het zo prachtig, dat wij dat daarom ook graag doen.

Le Jardin Féérique – Maurice Ravel (1875-1937, uit: Ma Mere l'Oye, 1910)

Ma Mère l'Oye is een reeks van vijf stukken voor vierhandig piano, gecomponeerd tussen 1908 en 1910 door de Franse componist Maurice Ravel.

Ravel schreef zijn 'suite', die voor een groot deel gebaseerd is op de Sprookjes van Moeder de Gans, voor de kinderen Jean en Mimie van zijn vrienden Ida en Cipa Godebski. In dit werk laat Ravel duidelijk zien zich volledig in de kinderziel te kunnen verplaatsen. Een prestatie voor iemand die altijd vrijgezel is gebleven en geen kinderen heeft gehad.

Van de vijf stukken uit Ravels suite 'Moeder de Gans' zijn tijdens de vorige productie "Sounds of Stories" drie stukken geselecteerd waarvan destijds een stuk moest worden geschrapt. Deze 'toverachtige tuin' is het laatste deel van de suite en is nu in ere hersteld.

Miniature Overture – Pjotr Iljitsj Tchaikovsky (1840-1893, uit: Notenkraaker Suite op. 71a, 1892)

De Notenkraaker was oorspronkelijk een ballet van Tchaikovsky. Al voor de première van het ballet had de componist een selectie van acht delen gemaakt om als concert op te voeren, waarvan de Miniature Overture opent. Het verhaal van de Notenkraaker is losjes gebaseerd op een van de grimmige sprookjes van E.T.A. Hoffmann: "De Notenkraaker en de Muizenkoning", een fantastisch kerstverhaal waarin het speelgoed tot leven komt. Het complete ballet werd pas later succesvol, maar de suite werd al vanaf de eerste uitvoering ervan goed onthaald door zowel publiek als critici.

De Miniature Overture is tijdens de vorige productie wegens een overvol programma geschrapt, maar vindt nu evengoed nog zijn weg in het orkest.

Stabat Mater Dolorosa – Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736, 1736)

Pergolesi schreef veel kerkmuziek, waaronder een mis in F. Het is echter zijn Stabat Mater (1736), voor sopraan, alt en orkest, dat de meeste bekendheid geniet. Het werk is geschreven ter vervanging van het Stabat Mater van Alessandro Scarlatti dat tot dan toe elke Goede Vrijdag in Napels was opgevoerd.

Het werk bleef populair, werd het meest gedrukte werk van de achttiende eeuw, en werd bewerkt door verschillende andere componisten, onder wie Johann Sebastian Bach.

Norwegian Dance No. 2 & 4 – Edvard Grieg (1843-1907, uit: Norwegian Dances, op. 35, 1881)

Bij de Noorse componist Grieg denkt men al snel aan zijn Peer Gynt suite. Dat vonden wij wel erg voor de hand liggen. Liever speelden we een bewerking van twee van de vier Noorse dansen, die oorspronkelijk voor vierhandig piano zijn gecomponeerd. Opvallend zijn de vele tempowisselingen in deze gevarieerde composities.

Het tweede deel is een relatief kort stuk en kenmerkt zich met een prachtig hobosolo. Het vierde deel is langer en bevat een dreigend begin van de celli en de contrabas en sluit af met een spetterend einde.

Wie zijn wij?

Mena
bugel

Rolf
klarinet

Marije
klarinet

Nils
cello

Titus
cello

Corine
sopraansaxofoon

Katrin
hobo

Olav
contrabas

Ilse
1^e viool

Annet
1^e viool

Mannie
2^e viool

Agnes
dwarsfluit

Arianne
1^e viool

Mirjam
dwarsfluit

Renske
1^e viool

Rosanne
2^e viool

Marlie
2^e viool

Mieke
dwarsfluit

Annelien
1^e viool

Casper
dirigent

Gijs
2^e viool

Hanneke
2^e viool

Vriend worden?

Wilt u naast het beluisteren van onze voorstelling Orkest Nota Bene verder financieel ondersteunen? Word dan vriend van Nota Bene. Met uw bijdrage kunnen wij ook in de toekomst concerten blijven verzorgen!

Voor meer informatie stuurt u een e-mail naar info@orkestnotabene.nl.